

שׁוֹיִם כֹּא' וְדוֹמִין זֶה לְזֶה וְאֵין כַּח לְקַטְרֵג בְּהֵם, כִּי אוֹהֲבִים זֶה לְזֶה וְרִיבּוֹי יִשְׂרָאֵל דּוֹגְמַת רִיבּוֹי
הַמְּלָאכִים וְיִשְׂרָאֵל הֵם קִיּוֹם וְסִיבָה אֶל קִיּוֹם הַמְּלָאכִים, כִּי הַכֹּל נִבְרָא בְּזִכּוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאֵין בּוֹ
כַּח לְקַטְרֵג אֶת הַמְּלָאכִים עַל יִשְׂרָאֵל. **דְּבַר אַחֲרָי מִי מִנָּה עֶפֶר, אֵינּוֹן**
בְּקוֹדִין דְּאֵינּוֹן בְּעֶפֶרָא הֵינּוּ מִי יִכּוֹל לְקַטְרֵג עַל יִשְׂרָאֵל שִׁישׁ לֵהֵם אֶת אֱלוֹ
הַמְּצוּוֹת שִׁבְעֶפֶר, **בְּזִרְיָה בְּנִטְיָה, בְּחֻצָּא** שְׁהֵם חֲרִישָׁה נְטִיעָה זִרְיָה
וְקִצִּירָה, **וְהָא אוֹקְמוּהָ חֲבֵרִיָּא. וּמִסְפָּר אֶת רִבְעָ, בְּמָה**
דְּאֵתָ אָמַר אֱלוֹ הַמְּצוּוֹת שִׁישׁ לֵהֵם בְּרִבְעָה כְּמוֹ שִׁכְתוּב (וִיקְרָא יט) **בְּהַמִּתְּדָ**
לֹא תִרְבִּיעַ כְּלָאִים. (אָמַר רַבִּי אֲבָא, בְּלֶק חֲכִים הָוּה בְּחֻרְשׁוֹי כְּבִלְעָם. בַּר דְּלָא יָדַע
לְכוּן שַׁעְתָּא לְלִטְיָא).

האמירה היתה מהשכינה הקדושה ולא מבלעם הרשע

וְיִשָּׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר. (במדבר כג) **וַיְדַבֵּר לָא בְּתִיב** לֹא כְּתוּב וַיְדַבֵּר
אֵלָא וַיֹּאמֶר וּבִפְתַּח תַּחַת הַמַּ' וְלֹא בְּצִיר"י וּמִשְׁמַע שֶׁאַחֲרָא אָמַר וְלֹא הוּא, **מֵאִי**
וְיִשָּׂא מִשְׁלוֹ וְאֵם כֵּן מַהוּ שִׁכְתוּב וְיִשָּׂא מִשְׁמַע שֶׁהוּא שְׁלוֹ וְלֹא שֶׁל אַחֲרָ.
רַבִּי חֲתִיָּא אָמַר, הוּא הָוּה זְקִיף קָלָא לְגַבִּי הַחוּא מְמַלֵּל
בְּלַעַם לֹא הִיָּה מְדַבֵּר אֵלָא רַק הִיָּה מְרִים קוּלוֹ לְגַבִּי הַמְּדַבֵּר וְזֶהוּ שִׁכְתוּב, **וְיִשָּׂא**
מִשְׁלוֹ, בְּלַעַם כִּי דִּבְרִיו אֵינֶם הָאֻמְרָה אֵלָא רַק כְּמִשְׁלָא בְּעִלְמָא כִּי הוּא רַק נִשָּׂא
קוּלוֹ. **וַיֹּאמֶר הֵאֵי כֹה** וְמָה שִׁכְתוּב וַיֹּאמֶר הֵינּוּ הַשְּׂכִינָה הַנִּקְרָאת כ"ה הִיא
שֶׁאֻמְרָה בְּמָה דְּכִתְיָב כְּמוֹ שִׁכְתוּב **וְכֹה תְדַבֵּר, וְאַמְרָה מִנָּה**
הָוּה כִּי הָאֻמְרָה הִיָּתָה מִמֶּנָּה וְלֹא מִמֶּנּוּ.

הלימוד היומִי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

בלעם ע"י כשפיו רצה לעקור את השכינה, אמר לו הקב"ה אני אעקור אותך ממקומך

תָּא חַיִּי, בִּיּוֹן דְּחִמָּא בְּלָעַם דְּבִכָּל חֲרָשׁוּי וּבְכָל הָהוּא דִּזְרוּן, לָא יְכִיל לְאַעְקָרָא הָהוּא כְּה, כְּמָה דְּאַתָּ

אָמַר וְאַנְכִי אֶקְרָה כְּה, אֶעְקֹר לְהֵאֵי כְּה. כיון שראה בלעם שבכל

הכשפים שלו ובכל אותו הדורון של המזבחות שערך לא יכל לעקור את המלכות הנקראת

כ"ה מישראל וכמו שאמר לבלק שזה רצונו שהרי אמר לו ואנכי אקרה כ"ה יעקור לכ"ה

מישראל אָמַר לִיה קִדְשָׁא בְּרִידָּהוּא, רָשַׁע, אֲנִתָּ סָבוּר

לְאַעְקָרָא לָהּ, אֲנָא אֶעְקֹר לָךְ מִשְׁלָשׁוּלָךְ אמר לו הקב"ה, רשע,

אתה סבור לעקור את השכינה מישראל, אני אעקור אותך ממקום השתלשלות כחך שאתה

דבוק בו ועל ידו אתה רוצה להאחו בשכינה ולעוקרה מישראל, מָה בְּתִיב מַה

כתוב. וַיִּקְרַ אֱלֹהִים אֶל בְּלָעַם, כְּמָה דְּאַתְמָר כְּמוֹ שְׂבִיִּירָנוּ שְׁעִקֵּר

אותו ממקום שהיה מקושר בו במדריגתו. לְבַתָּר, בִּיּוֹן דְּחִמָּא דְּלָא יְכִיל,

הָדָר וְאָמַר אחר כך כיון שראה בלעם שאינו יכול לקלל את ישראל אמר וַיִּבְרָךְ

וְלֹא אֲשִׁיבָנָהּ, וְלֹא אֲשִׁיבָנוּ מִיְּבֵעֵי לִיה כִּי הוּא כְּאוֹמֵר לֹא אֲשִׁיב

את דבריו ואם כן היה צריך לומר ולא אשיבנו. אֶלָּא וְלֹא אֲשִׁיבָנָה וְדָאֵי,

לְהֵהֱיָא דְּכְתִיב אלא ולא אשיבנה היינו את המלכות שכתוב בה כְּה, וְכָה

תְּדַבֵּר. לִית אֲנָא יְכִיל לְאַחֲדָרָא לָהּ כִּי אֵין אֲנִי יְכִיל לְהַחֲזִירָהּ

מדיבוריה וברכותיה.

בלעם רצה להכנס ולשלוט במדרגת יעקב ובמדרגת ישראל ולא הצליח
אמר בלעם, בתרין דרגין בעינא לאעלא בהו. בשתי
 המדרגות רציתי ליכנס ולשלוט בהם **בעינא לאעלא בהו**
מדרגא דיעקב, ולא יכילנא רציתי ליכנס ממדרגת יעקב ולא יכולתי.
בעינא לאעלא בהו מסטרא אחרא דישראל, ולא
יכילנא רציתי ליכנס מהמדרגה העליונה של ישראל וגם משם לא יכולתי. **מאי**
טעמא ומה הטעם **בגין דשמא דא או דא, לא אתקשר**
בזיגין בישין לפי ששתי השמות יעקב וישראל אינם נקשרים במינים רעים וטמאים
 של הקלי', **הדא הוא דכתיב** זהו שכתוב **לא הבית און ביעקב**
 ולא ראה עמל בישראל **וגו'** לפי שה' אלהיו עימו לשומרו.

גם העמל ואון זזין דקלי אינם יכולים לעמוד כנגד יעקב וישראל
תאנא, תרין דרגין אינון: נחש, וקסם. לקבליהון:
עמל, ואון. למדנו ששתי מדרגות הן בטומאה, נחש וקסם והם כנגד
 עמל ואון שהם בחינת זזין דקלי' **אמר בלעם, הא ודאי אשפחנא**
לקבלי דהני יעקב וישראל אמר בלעם הרי ודאי מצאתי מי שיכול לעמוד
 כנגד יעקב וישראל כי חשב שזזין דקלי' יכולים לעמוד כנגדם. **און, לקבליה**
דיעקב, דאיהו קטיר בנחש און כנגד יעקב כי האון קשור בנחש שהיא
 בחינת נוק' דקלי'. **עמל, לקבליה דישראל, דאיהו קטיר**
בקסם ועמל שהוא בחי' זכר דקלי' והוא קשור בקסם הוא יעמוד כנגד ישראל שהוא

בחינת ז"א בגדלות. **כִּיּוֹן דְּחֻמָּא דְּלֹא יָכִיל, אָמַר, וְדָאִי כִּיּוֹן שְׂרָאָה**
שְׂאִינּוּ יִכּוּל אִמֵּר וְדָאִי לֹא הָבִיט אָנוּן בִּיעֶקֶב ולא ראה עמל בישראל וְגו' **וְגו'**
 כלומר גם העמל והאון אינם יכולים לעמוד כנגד יעקב וישראל. **מָאִי טַעְמָא.** מה
 הטעם **בְּגִין דִּיהוָה אֱלֹהֵיו עֲמּוֹ וְגו'** לשומרם מכל רע.

השכינה המשיכה לומר כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל
וְאִי תִימָא, בְּהִנֵּי לָא יָכִילְנָא. בְּקָסָם וְנַחֲשׁ יָכִילְנָא. ואם
 תאמר בעמל ואון איני יכול אבל אני יכול לקללם בקסם ונחש **כְּתִיב** גם זה איני
 יכול וכמו שכתוב **כִּי לֹא נַחֲשׁ בִּיעֶקֶב** ולא קסם בישראל וְגו'. **וְלֹא עוֹד**
 ולא רק זה גדולתם של ישראל **אֲלֵא דְכָל חֵילִין דְּלַעִילָא, וְכָל**
מִשְׁרִיין כְּלָהוּ, לָא יִדְעִי וְלֹא מִסְתַּכְּלִי בְּנִמוּסָא דְּמַלְכָּא
עֲלָאָה אלא שכל הצבאות והמחנות שלמעלה אינם יודעים ואינם מתבוננים בחוקי
 המלך העליון, **עַד דְּשִׂאֲלִי לְהִנֵּי תִירִי יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל** עד שהם
 שואלים את אלו השתים יעקב וישראל שהם בחינת נשמות ישראל היוצאות מפנימיות ז"א.
וְמָאִי אָמְרִי ומה הם אומרים. **מָה פָּעַל אֵל.** אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר,
כָּל הֵנִי מְלִין כֹּה אָמַר כל אלו הדברים לא בלעם אמרם אלא השכינה
 הנקראת כ"ה אמרה אותם, **וְהוּא אָרִים קָלָא לְקַבְּלָהּ, וְלֹא יִדַּע**
מָאִי הוּא, וְלֹא אֲשַׁתְּמַע בַּר קְלִיָּה והוא הרים קולו כנגדה ולא ידע
 מה הוא מוציא מגרונו ולא נשמע אלא רק קולו בלבד כי את הדיבורים אמרה השכינה ולא

הוא.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000